

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114211932
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3114211932.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35724803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36613843, proti žalovaným 1) E. V., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom V. XXX, C. - V., štátnemu občanovi SR, zastúpenému Advokátskou kanceláriou OREA Consulting, s. r. o., so sídlom Zámocká 10, Bratislava, IČO 46962000 a 2) F. V. A., nar. XX.XX.XXXX, bydliskom I. XXXX/X, K., štátnej občanke SR, o zaplatenie 7.110,60 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 831,60 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 265,84 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 831,60 eur od 18.04.2014 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žaloba sa z a m i e t a .

III. Žalovaným 1), 2) sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaných 1), 2) zaplatenia sumy 7.110,60 eur spolu s úrokom z omeškania zo splátok za obdobie od 11.03.2010 do 17.04.2014

-2-

18C/232/2014

vo výške 1.252,11 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 7.110,60 eur od 18.04.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., a žalobcom postúpil postupca žalobcovi pohľadávku voči žalovaným 1), 2). Poznamenal, že postupca a žalovaní 1), 2) uzatvorili dňa 18.06.2008 zmluvu č. 274746977, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky. Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania, splácania ako i podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravuje zmluva a všeobecné obchodné podmienky. Má za to, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zdôraznil, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, a preto právne vzťahy zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01.01.2008 sa spravujú Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. V tomto prípade použitie ustanovení Občianskeho zákonníka neprichádza do úvahy ani pri posudzovaní otázok premlčania, keďže všeobecná úprava premlčania je obsiahnutá v obchodnom práve. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo/4/2012. Žalobca ďalej uviedol, že jeho pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 7.856,19 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6.669,57 eur, úroku vo výške 739,03 eur, úroku z omeškania vo výške 438,62 eur a ostatného príslušenstva vo výške 8,97 eur. Podľa zmluvy postupca poskytol

žalovaným 1), 2) úver vo výške 4.979,09 eur, ktorý mali splácať v mesačných splátkach vo výške 74,75 eur vždy k 10. dňu v mesiaci. V konaní si uplatňuje splátky úveru splatné od 10.06.2010 do 10.05.2018 v počte 96 a celkovej výške 7.176 eur. Poznamenal, že splátky splatné od 10.08.2012 do 10.05.2018 sa stali splatnými dňa 06.08.2012, kedy vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalej si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti dňa 06.08.2012 si uplatňuje úrok z omeškania od tohto dňa. Podotkol, že žalovaní odo dňa postúpenia pohľadávky realizovali platby dňa 22.01.2014 vo výške 2,40 eur, dňa 14.02.2014 vo výške 21 eur, dňa 18.03.2014 vo výške 21 eur a dňa 17.04.2014 vo výške 21 eur. Žalobca ďalej uviedol, že ak by pripustil s ohľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy v určitých smeroch aplikáciu Občianskeho zákonníka, nemôže sa táto aplikácia vzťahovať na posudzovanie premlčania, nakoľko predmetná zmluva je absolútnym obchodom a je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie o premlčaní nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 69IC/1303/2010 ako aj na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 69ICm/1303/2010. K aplikácii Obchodného zákonníka na absolútne obchody poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 MCdo/4/2012, 7 MCdo/9/2014, 2MCdo/3/2011. V otázke aktívnej vecnej legitímácie zdôraznil, že predložil relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Poukázal pritom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/210/2001 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. K použitiu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitímáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Účelom tohto ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba

-3-

18C/232/2014

o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v dotknutom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Do pozornosti dal článok doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015, podľa ktorého účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené, navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil NS ČR, resp. Nemecký spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva, vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale výlučne k sankciám predpokladaným Zákonom o bankách. Z toho vyplýva, že doručenie výzvy bankou dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Žalobca ďalej dodal, že v súlade s prílohou číslo 1 k zmluve o postúpení pohľadávok boli žalovaní 1), 2) do dňa postúpenia pohľadávky v omeškani 1822 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných 1), 2) so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Vzhľadom k dikcii ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách s poukazom na to, že omeškanie žalovaného trvalo nepochybne viac ako rok má za to, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslal. Tiež poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12C/63/2014. Domnieva sa, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná. Z gramatického výkladu je zrejme, že zákonodarca rozlišuje 2 pojmy, a to peňažný záväzok ako celok a časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejme, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Predmetné ustanovenie je teda potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, a nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškani. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškani, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. K tomu uviedol rozhodnutie Krajského súdu v Banskej bystrici sp. zn. 15Co/511/2015, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/163/2015. Napriek vyššie uvedenému poukázal na výzvu zo dňa 19.06.2009 ktorou právny predchodca žalobcu splnil

všetky povinnosti, ktoré mu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá. Zdôraznil, že v konaní predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré bez ďalšieho zakladá je aktívnu vecnú legitimáciu a súd má povinnosť z týchto oznámení vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlužník sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy a postúpení. Do pozornosti dal v tejto súvislosti rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co/387/2015, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015 a Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/133/2013. Dodal, že ustanovenie § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyklučuje. Zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona vo všeobecných

-4-

18C/232/2014

obchodných podmienkach v bode 18.14. V ňom si dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienené počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na to možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. S uvedeným záverom sa stotožnil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 11Co/11/2015, sp. zn. 9Co/145/2015 a sp. zn. 11Co/206/2015. V otázke mimoriadnej splatnosti podotkol, že zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Žalovaný sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a právnenému predchodcovi žalobcu tak vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Ten však toto svoje oprávnenie nevyužil, pričom mimoriadnu splatnosť vyhlásil žalobca. Postúpením pohľadávky sa stal sám žalobca veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 Občianskeho zákonníka právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splnenie svojej pohľadávky. Na základe uvedeného považuje za nesporné, že spolu s postúpenou pohľadávkou prešli na žalobcu všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Zosplatnenie dlhu znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. Táto skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku alebo existenciu dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplataenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. Má preto za to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

2. Žalovaný 1) s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadala zamietnuť. Uviedol, že predmetná zmluva je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Tento výklad je v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka preto aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 402/2013. Ďalej poznamenal, že žalobca nepreukázal, kedy a ako právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných 1), 2) na zaplataenie zvyšného dlhu, ani splnenie podmienok postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Napriek doloženej výzve žalobcu nie je preukázané, že výzvu banka skutočne žalovaným zaslala. Základnou podmienkou konania je vecná legitimácia žalobcu. Má za to, že žalobca nemá právo vystupovať v tomto konaní ako žalobca, keďže nepreukázal platne postúpenie pohľadávky. Poukázal na názor JUDr. Tomlainovej uverejnený v Buletin Slovenskej advokácie č. 10/2007, kde sa autorka zaoberá podmienkami a platnosťou postúpenia pohľadávky. Uvádza že o absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky môže ísť v takom prípade pre rozpor s kogentným ustanovením § 525 Občianskeho zákonníka alebo s ustanoveniami iných osobitných predpisov. K odkazom na ustanovenia osobitných predpisov priamo uvádza aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Je teda nespochybniteľné, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Keďže žalovanému 1) nebola žiadna takáto výzva doručená, právny predchodca žalobcu nedodrжал zákonný postup pri postúpení pohľadávky, a preto nemohol túto pohľadávkou postúpiť na žalobcu. Žalovaný ďalej nesúhlasil, že je možné postúpiť pohľadávkou ako celok, ale len splatnú časť pohľadávky. Poukázal pritom na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/89/2016, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/460/2015, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/574/2015 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016.

-5-

18C/232/2014

3. Žalovaná 2) sa pridržala vyjadrenia žalovaného 1) a dodala, že žiadna výzva na úhradu dlhu zo strany právneho predchodcu žalobcu jej nikdy nebola doručená.

4. Žalobca podaním zo dňa 12.01.2017 zobral späť žalobu v časti o zaplatenie 831,60 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 265,84 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 831,60 eur od 18.04.2014 do zaplatenia. Súd preto v tejto časti konanie v zmysle § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením zmluvy o splátkovom úvere č. 0274746977 zo dňa 18.06.2008, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2012, výzvy k úhrade zo dňa 18.07.2012, zmluvy o postúpení pohľadávky č. 0900/2012/CE zo dňa 27.06.2012, pokusu o zmier zo dňa 09.05.2014, výzvy zo dňa 19.06.2009 a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaní 1), 2) uzavreli dňa 18.06.2008 so Slovenskou sporiteľňou, a. s., zmluvu o splátkovom úvere č. 0274746977, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla žalovaným 1), 2) bezúčelový spotrebný úver vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 eur). Predmetný úver bol poskytnutý jednorazovo bezhotovostne. Úrok bol dojednaný ako premenlivý vo výške 12,35 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 3.699,- Sk (122,78 eur). Poplatok za správu úveru predstavoval dojednanú výšku 60,- Sk (1,99 eur) mesačne. Výška splátky bola dojednaná v sume 2.252,- Sk (74,75 eur) mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 10.07.2008 a dátum poslednej splátky (konečná splatnosť) na deň 10.05.2018. Jednotlivé splátky sa žalovaní 1), 2) zaviazali splácať mesačne vždy k 10. dňu v kalendárnom mesiaci. Celkový počet splátok bol 119. RPMN bola určená vo výške 16,37 % a priemerná RPMN bola stanovená vo výške 14,53 %.

7. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0900/2012/CE zo dňa 27.06.2012 postúpila Slovenská sporiteľňa, a. s., ako postupca spoločnosti EOS KSI Slovensko, s. r. o., (žalobca) ako postupníkovi pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1. Z prílohy č. 1 je zrejmé, že predmetom postúpenia bola i pohľadávka voči žalovaným zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 18.06.2008, v rámci ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 4.979,10 eur, pričom zostatok pohľadávky predstavuje sumu 7.856,19 eur.

8. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.07.2012 oznámila Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovanému 1), že došlo k postúpeniu pohľadávky vo výške 7.856,19 eur žalobcovi. Výzvou k úhrade zo dňa 18.07.2012 oznámil žalobca žalovanému 1), že ku dňu 18.07.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval ho na jeho úhradu v celkovej výške 8.040,73 eur najneskôr do 28.07.2012.

9. Pokusom o zmier zo dňa 09.05.2014 vyzval žalobca žalovaných 1), 2) na úhradu dlhu v celkovej výške 9.068,56 eur najneskôr do 12.05.2014.

10. Výzvou zo dňa 19.06.2009 vyzvala Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovaného 1) na úhradu dlhu v celkovej výške 298,94 eur, a to najneskôr do 10 dní od doručenia výzvy.

11. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú

-6-

18C/232/2014

uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 524 ods.1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

13. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke

alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom nie je dôvodná. Zmluva o splátkovú úveru bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako veriteľom a žalovanými 1), 2) ako dlžníkmi. Žalobca si pohľadávku pôvodného veriteľa (Slovenskej sporiteľne, a. s.) uplatňuje z titulu postúpenia pohľadávky. Súd sa preto zaoberal otázkou, či k postúpeniu pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s., na žalobcu došlo zákonom predpokladaným spôsobom, t. j. platne, a teda, či je žalobca v tomto spore aktívne vecne legitimovaný. Vecnou legitimitáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna strana je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a druhá strana je subjektom hmotnoprávnej povinnosti. Ako vyplýva z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách banka môže postúpiť pohľadávku inej osobe buď so súhlasom klienta, alebo aj bez takéhoto súhlasu za predpokladu, že klienta písomne vyzvala na plnenie a klient je napriek tejto výzve v omeškaní so splatením dlhu dlhšie ako 90 dní. V danom prípade žalobca nepreukázal, že by žalovaní 1), 2) s postúpením pohľadávky zo Slovenskej sporiteľne,

-7-

18C/232/2014

a. s., na žalobcu súhlasili. V konaní síce preukázal, že Slovenská sporiteľňa, a. s., žalovaného 1) na úhradu dlhu vyzvala, avšak nepreukázal, či táto výzva bola aj žalovanému 1) odoslaná a doručená. Doručenie tejto výzvy je z hľadiska posúdenia platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky mimoriadne dôležité, nakoľko až keď sa takáto výzva dostane do sféry dispozície dlžníka a tento je napriek tomu v omeškaní po dobu dlhšiu ako 90 dní, až potom je pohľadávka banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách spôsobilá na postúpenie. Dovtedy takáto pohľadávka nemôže byť postúpená. Vzhľadom k tomu, že žalobca súdu nepreukázal splnenie zákonom predpísaných podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, možno konštatovať, že zmluva o postúpení pohľadávky č. 0900/2012/CE uzavretá dňa 27.06.2012 medzi Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom je neplatná. Následkom neplatnosti tejto zmluvy je absencia aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a preto súd žalobu práve z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie ako nedôvodnú zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že k rovnakému právnomu názoru dospeli v obdobných veciach aj napríklad Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp. zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp. zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016. Žalobca za účelom preukázania svojej aktívnej vecnej legitímácie argumentoval aj poukázaním na bod 18.14 VOP, podľa ktorého si jeho právny predchodca a žalovaní 1), 2) dojednali postúpenie pohľadávky bez súhlasu klienta v spojení s § 89 ods. 1 Zákona o bankách, ktorý takéto dojednanie pripúšťa. Na tomto mieste súd konštatuje, že v čase postúpenia pohľadávky, t. j. 27.09.2012, žalobcom vyššie uvádzané ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona o bankách takúto možnosť neupravovalo, keď pojednávalo len o povinnosti banky požadovať preukázanie totožnosti klienta. Možnosť upraviť si vzájomné práva a povinnosti odlišne od zákona bola do zákona zakomponovaná až s účinnosťou od 10.06.2013. Preto, ak si právny predchodca a žalovaní 1), 2) upravili možnosť postúpenia pohľadávky odlišne od zákonného znenia v čase, keď to zákon neumožňoval, je takéto dojednanie neplatné pre rozpor so zákonom. Pokiaľ sa žalobca bránil tvrdením, že žalovaným bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávky a toto teda zakladá jeho aktívnu legitímáciu, je nutné poznamenať, že zákon o bankách je špeciálnym predpisom k ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky. Preto je viac než nevyhnutné, aby boli splnené podmienky stanovené práve

týmto špeciálnym predpisom. Len samotné oznámenie o postúpení pohľadávky je podľa názoru súdu nedostačujúce pre prijatie záveru o aktívnej legitímácii žalobcu. V neposlednom rade žalobca tvrdil, že banka môže postúpiť pohľadávku tretej osobe bez doručenia výzvy, ak je dlžník v omeškaní s plnením viac ako jeden rok. Na tomto mieste súd poznamenáva, že takúto možnosť banka síce má, ale jedná sa o dlh, ktorý dlžník uhradil pred postúpením pohľadávky, pričom s jeho splatením bol v omeškaní viac ako jeden rok. Povinnosť zaslať výzvu podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách tým však nie je vylúčená (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/147/2016).

16. S poukazom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, nezaoberal sa ďalšími v konaní vznesenými námietkami.

-8-

18C/232/2014

17. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. V predmetnej veci mala plný úspech žalovaní 1), 2), preto im súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.